

[Fr. Dalgaard.]

ment, at dette „i hvilken som helst anden Sammenslutning“ gaar saa vidt, at det bliver ganske upraktisk, og derfor har man slettet disse Ord, saaledes at der kommer til at staa: „erhvervsdrivende Selskab eller anden Sammenslutning“.

Saa kommer vi til Ændringsforslag Nr. 3 til § 8. I Lovforslaget benyttes Udtrykket „umiddelbar Livsfare“. Det er en anden Sprogbrug end den, Straffeloven ellers bruger, idet den taler om „overhængende Livsfare“, og derfor har man foreslaaet „umiddelbar“ ændret til „overhængende“. Det betyder det samme, men man har ønsket samme Sprogbrug i de to Love.

§ 10 har givet Anledning til omfattende Drøftelser, idet man har været inde paa adskillige Spørgsmaal i Forbindelse med denne Paragraf. Der er her Tale om dem, der har ladet sig hverve til tysk Krigstjeneste eller har deltaget i saadanne Korps, som virkede under eller støttede Besættelsesmagten. I Paragraffens 2det Stykke findes en Bestemmelse, der lyder saaledes: „For danske Statsborgere, der tilhører det tyske Mindretal i Sønderjylland, kan Straffen nedsættes.“ Man har ikke ønsket en saadan Udhævelse, idet man mener, at ogsaa andre end de, der tilhører det tyske Mindretal, kan have været stillet i en saadan Situation, at deres Forhold bliver mindre strafværdigt, ja, der kan maaske endog tænkes Tilfælde, hvor Straf slet ikke bør idømmes. Man har her i første Række tænkt paa dem, der har deltaget i tysk Krigstjeneste, altsaa virket ude paa Fronterne. Der kan være mange Grunde til, at en Mand vil gaa i et andet Lands Krigstjeneste. Han kan føle en særlig Tilknytning, afstammingsmæssigt eller paa anden Maade — det kender man fra alle Lande —, og man har derfor ønsket at behandle dette paa en særlig Maade. Det hedder derfor i det Ændringsforslag, som tager Sigte herpaa, Ændringsforslag Nr. 4 til § 10, at der kan finde Strafnedsættelse Sted for den, der har hvervet eller ladet sig hverve til tysk Krigstjeneste, naar særlige Hensyn gør sig gældende, og under ganske særlige Omstændigheder kan Tiltale undlades.

I Betænkningen udtales det i denne Forbindelse, at Tiltale kun bør undlades, naar det drejer sig om Personer, som paa Handlingens Tidspunkt var meget unge,

under 18 Aar, og som paa Grund af Umodenhed ikke har været klar over, hvad det egentlig var de indlod sig paa. Hvad enten de paagældende Personer bor det ene eller det andet Sted her i Landet, vil deraltsaa kunne finde Strafnedsættelse Sted, dersom saadanne særlige Hensyn gør sig gældende — ja, under ganske særlige Omstændigheder vil der, som sagt, endog kunne blive Tale om Straffritagelse. Det vil jo kunne dreje sig om et betydeligt Antal Personer. Der nævnes ogsaa en anden Kategori af Personer, som falder ind under samme Bestemmelse, nemlig Mennesker, „for hvis Handling undskyldende Momenter kan findes i deres særlige Tilknytning til det tyske Folk“.

Man har altsaa i Betænkningen udtalt sig om, hvilke Grupper man tænker paa, og der er givet Direktiver for baade Anklagemyndighed og Domsmyndighed med Hensyn til, hvad det er man ønsker at lægge ind i denne Paragraf. Derimod har disse Undtagelsesbestemmelser ikke Gyldighed, naar det drejer sig om Personer, som har gjort Tjeneste i Korps her i Landet, Korps, som har virket under Værnemagten og i Tilknytning til Besættelsesmagten i det hele taget, idet det her drejer sig om noget ganske andet.

Hvad angaar Militærpersoner, hvis særlige Afskedigelsesforhold vi for nylig behandlede her i Tinget, bemærker man udtrykkeligt i Betænkningen til det foreliggende Lovforslag, at det ikke er Meningen, at Strafnedsættelse bør komme disse til gode.

Lovforslagets § 11 drejer sig om Tjenestemænd, som ud over, hvad der fulgte af ufravigelig Instruks for paagældende Embede, har ydet Besættelsesmagten en ikke uvæsentlig Hjælp, og det bestemmes, at vedkommende straffes med Fængsel. Hertil er der intet at sige. Men der er jo Forskel paa den Maade, hvorpaa man yder en saadan ikke uvæsentlig Hjælp. Den kan ydes ud fra en ren Pligtfølelse, ifølge en Ordre eller Instruks, men den kan ogsaa ydes med et Tillæg af mere Velvilje i det enkelte Tilfælde, end der burde være udvist. Det har man udtrykt ved gennem Ændringsforslag Nr. 5 til § 11 at indføje Ordene „upaakrævet og“, saaledes at § 11 kommer til at lyde paa følgende Maade: „Den Tjenestemand, som ud over, hvad der fulgte af ufravigelig Instruks for paagæl-